

זה השער לה' צדיקים יבואו בו

ספר

עמרת שלמה

והוא ביאורים ופירושים לחג הפסח הקדוש. ולחג פורים חג
הנס והפורקן הגדול. ולחג תשירי עם עשרת ימי תשובה האדירים.
הן בפסוקים, והן במסרות, והן במדרשים, וגם בדרושים של הספדא
לעילוי נשמות אנשים ונשים כשרים. שהיה דורש במקלות עם
דך פרד"ם אשר חידש ופירש בדבריו המאירים, הרב הגדול
הדיין המלויין מופלא בענוה וביראה כמהר"ר **שלמה סוכרי**
זוק"ל וזיע"א לדורי דורים. וליקט אותם
ליקוט'י בחר ליקוט'י מתוך ניירות קרועים ממש בנו הגדול בן חכם
מעלת הרב ח"ר **יעקב סוכרי** נר"ו יאיר ויזהיר כאור הצהיר
לפני מלך אדיר אדירים, והרב הגדול הדיין
הנז' זקן ויושב בישיבה ושמו נודע בשערים לזעירא ורברבא והיה
ראב"ד בעי"ת ק"ק **דמשק** יע"א ובסוף ימיו חייתה נפשו לעלות
ולזכות בארץ הקדושה ויעל שלמה בית ה' והיתה מ"ך שם בעי"ת ק
טבריא תוצב"א. יה"ר שזכותו וזכות קדושתו יהיה תמיד למגן
ולנה, ויעמוד בחפלה עלינו ויחפלה **שלמה**.

ירושלים

בשנת יושב בסת"ר עליון

בדפוס מערכת ה"השקפה"

ללא

ללא

ללא

וי

נתן

לכמה

לשלמה

כאשר

דבר

לו

שלמה

המלך

הנז'

עשה

הדין

עזרת

שלמה

בעזר האל המשפיל ומרים: אהחיל לכתוב מאמרים השייכים לפורים: שהוא חג הנסה: וזו דבר בענין מרדכי ואסתר הדסה: וזה החלי בעזר לורי רס וגשא:

הרצה ודרוש לשבת זכור

מעשה הרש אבן פתוחי חותם הפתח את שתי האבנים על שמות בני ישראל: מוסבות משבצות זהב תעשה אותם:

איתא במדרש רבי לוי בשם רבי אחא בר חנינא אומר כל זמן שזרעו של עמלק בעולם לא השם שלם ולא הכסא שלם אעד זרעו מן העולם השם שלם והכסא שלם מה טעם האוייב תמו חרבות לגלת וכו' מה כתוב אחריו וה' לעולם ישב כוכן למשפט כסאו הרי השם שלם והכסא שלם עכ"ל. **מי** זמי ההולכים בלכתם ילכו בראש אמ"ר ספיר'ת האומ"ר הן קדם הוה מספ"ר קומ"י. אגב אסיפ"א פתיחא מעין חתימה הסותמ'ת הכר גא למי' היא מילתא דאטייא מבני"א זינ'י זינ'י דנקט סדרא יקר מחרוז' מעשה י"ה י"ה יושיעך לכל האותות אטייא ותמהי"א והדריה לכלליה שיתי שומ"י אל פתח השער שער עמי.

מי חכם ויבן אלה מפלאות תמים דעים כי נעים גדול העלה ורצ העלילה דחציבא ליה כנסת ישראל ברתיה דיעקב גפן פורייה. עבד לכו נטירותא יתירתא כאישון זה עין לעלם לעלמי עלמיא. כאב את בן אב רחמן רועה כאמן הבחר בעמו ישראל באתבה כי יעקב בחר לו י"ה. עזרס ומגינס הוא הבוטחים זה' ויהי להם למושיע ויך לריו אחר מכה עריה. שצכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו ומקפי לן ככסלי לאוגיית. רבים קמים עלי ואתה ה' מגן בעדי כבודי ומרים ראשי לור קדושי משבחנא לאלהא דשמיית. אשר לא עזב ולא יעזוב את חסדיו זרע לישראל שבטי י"ה. לא זו מחצבן עד אשר אמר להם שמעוני אחי ולאומ"י.

מי גוי גדול אשר לו אלד"ים קרובים אליו כה' אלד"ינו בכל קוראינו אליו ויושיע לנו הוא מושיענו הוא יושיענו רצ להושיע ישע י"ה. לאו וראו מאי דקמן בקום עלינו אדם הבליעל זה המן זרע פסול ג'ן עמלק היה היה. ויהי זימי אחשורוש הוא אשר מלך מעלמו מלך טפש היה. בשנת שלוש למולכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו חרטומיית ואשפיית. עזב להם רב מאכלות אסורות ויין נסיכים קדלי דחזירי וכל בהמה עגלה יפפיה. אף הוא היה מתכוין באעבורי אחסנת'א בני גלותא ייתון בני עממיית. לאכול ולשתות עמהם בני עורבזיית. להעבירם על דת ורשתו אשר עמן ויאכל ישראל מזבחי מהים ופתאים עבדו שמונה עשרה אלף מישראל חטאו כאשר דימה בן היה. שנהנו מסעודתו של אותו רשע והיה לאכול אוכלי עמי.

מי נתן למשיכה יעקב וישראל לעשות כרלון איש זה המן אמר למהומ'ן ויש ישראל בקי בהטייה. גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים רעה ומלורעה נתכוונה לרעה אף הנשים בכלל לא תמוגס לא תתן להם חנייה. ביום השביעי כעזב לב המלך ב"ן גור גזרתא להביא ההיא מערוגיתא להראות העמים והשרים

את

את יפיה, בא מלאך ועשה לה זבן, והוא גזר אחייהוה יהלי בעירוס ובחוסר כל ערום ועריה, ותמאן המלכה ושתי לבוא העזה פניה ותדבר סרה וכה אמרה אמרו ליה להווא שטיא. בר אהוריריה דאבא אין עושין כן אפי' בשפחה הגיורת והשבויה. כי בת מלך היא וכן לא יעשה לך לבדך אתה ידעת שבתו וקומי.

מי הקשה אליו ותתפעם רוחו על פתגמא דנא ויהי דבר המלך לפני כל יודעי דת ודין קודם דיניא, הדיוט קופץ בראש ויען ממוכן זה המן לא על המלך לבדו עושה בת קטלא היא למיגדר מילתא ולמיחש מיהא בעיא. כי ילא דבר המלכה על כל הנשים להבזות בעליהן כי ירא אנכי ראיית שערורייה, אחת דתה להמית ומוסרו כל הנשים למען ידעו כל הנשים להיות כל איש שורר בביתו אלה בני שרויה. ומלכותה יתן המלך לרעושה הטובה ממנה משח זיחא דכיא. ועש המלך כדבר ממוכן מה' ילא הדבר תבא בתה של שרה אסתר מן התורה אשה יקרה, הלקת הכשירה, ליאודים היחת אורה, אשר גדלה מרדכי הלדיק מר דרור מירא דכייא. ותלקח אסתר אל בית המלכות בשמן המור ובחמרוקי הנשים אפרסמונא דכיא, ויאמר לה מרדכי אשר לא תגיד את מולדתה ואת עמה מי היא ובת מי.

מי זה מחשיך עס חשך לאור גדל המלך אחשורוש את המן בן המדתא וכל עבדיו אשר בשער המלך לפניו יכרעו אחשדרפניא סגניא, גבה לב בליעל וישת לו ללמים על לבו ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה ואין ברוחו רמיה. ומידי עוברו פשט לו את הרגל לומר לו עבדי אתה עבדא בישא סורי הגפן נכריה. כלום יש עבד מורד ברבו ויפג לבו עבדא דמאן נכסי דמאן עבדא רעיא. וימלא המן על מרדכי חימה ויבזו בעיניו לשלוח יד במרדכי לבדו חשב מחשבות מתשבתו נכריה, להבדא ולהשמדא כל עס מרדכי עס חכם וגבון להוריד את שיבתו בדם מדם חלל ושביה, השב'י ישראל הנשים ונשים וטף בכלל למשפחותם לשוח'ם משפחת השוחמי.

מי נטה עליו קו תוהו הפיל פור הוא הגורל לפני המן מיום ליום ומחודש לחודש וירא כי באדר מת משה ועלטה היה ולא זכר כי בו עולד רעיא מיהמנא הוא בר בתיה, וזכות הלידה יכולה היא שתגן גדולים לדיקים ויקס משה ויושיען עמו עוז והושייה. לית מאן דידע לישנא בישא לאשתעווי כהמן בעל לשון רמיה. ויאמר למלך ישנו עס אחד מפוזר ומפורד ודתייהם שונות ומפקי לשחא בשב"י פה"י ומתפללים לאל להבדא לכולהו עממיא. ואינון אמרין דאתי להו משיח דמתמרן ליה גלייא. ברוח שפתיו ימית והיו כל העמים משרפות ביד ואין בהם הניה. אס על המלך טוב יכתב לאבדם ויאמר להשמידם ונראה אימת אתי להו עיר וקדיש מן שמייא. ועשרת אלפים ככרי כסף אשקול להביא אל גנוי המלך עלי דידי רמייא. פי כסיל מחיתה הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך אתה יכול לעמוד על אופיה. ויסר המלך את טבעתו ויתנה לו לאמר לו כתוב וחתום זה שמי.

מי אלה כעב שני רשעים הסכימו לעקור כל בית ישראל יחד כל אפיא, וכל מקום שהיה מגיע דבר המלך ודחו אבל גדול ליהודים וגועים כלם בבכיה, מספר מר בלב חמרמר כי המר ושק ואפר יולע לרבים תאניה ואניה. עוזה הסרת הטבעת לעק לבס אל ה' ושבו ויקרע מרדכי את בגדיו וילא בתוך העיר ברחובים

עטרת

שרמה

ברחובות קריה וילעק לעקה גדולה ומרה, אוי מה היה לנו. באו בניס עד משבר וכה אין. ואין בלתיך מלך עוזר ומושיע אנא ה' הושיעם ואנו ליה, וליה עינינו לך תלויות עד שתחוננו הפלא חסדך כמאז ומקדם באנו באש ובמים ותוליאנו לרויה גבר מלכא תתאה מעילאה חוס וחונינו ורחם עלינו עשה למען שמך פן יאמרו ידנו רמה אתה הוא מלכי מקדם פועל ישועות ה' איש מלחמה גם איש שלומי.

מי זאת הנשקפה כמו שחר שמעיה יתא אסתר המלכה ותתחלחל המלכה מאוד ותשלח להתך לדעת מה זה ועל מה זה מה כל החרדה אוי מה היה. ויגד לו מרדכי את כל אשר קרהו בן בנו של קרהו אשר שם לו בדרך דגכית ליה חויא. ואת פרשת הבסקף נתן לו להראות את אסתר ולהגיד לה לבוא אל המלך ולבקש מלפניו על עמה ותאמר דמי עלי כארייא לך כנוס את כל היהודים ולומו עלי שלשת ימים גם אני ונערותי אלום כן על המחיה. ואחרי כן אבוא אל המלך אשר לא כדת והיה ה' לי בעוזרי עוזי ומרתי יה. ויהי לי לישועה והיה אם מלאתי חן בעיניו מהפייכא בזכותיכו כדת מה לעשות לכרמי.

מי יתן תבוא שאלתי כאשר עם לבבי להפוך את לבו אשתני לעלוייא, ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ביון שהגיע לבית הלמים נסתלקה ממנה שכינה אז אמרה אלי אלי למה עזבתני כקיר נטוי גדר הדחוייה. הושיעני מפי אריה אליך נשאתי נפשי עיני ולבי עיני לשמיא. ויהי כראות המלך את אסתר עומדת ויתן ה' לה חן וחסד חוכמא סגייא. ויושט המלך לה את שרביט הזהב ותגע בראש השרביט ותשוב רוחה אליה נפש חיה ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ותאמר אם על המלך טוב יבא המלך והמן היום אל המשחה אשר עשיתי אחת שאלתי דא בעייא. ויאמר המלך מהרו את המן לעשות את דבר אסתר פחים טמנא ליה ללכודו עבדא ליה קנוייה. עבדא אסתר ככולהו תנאי וככולהו אמוראי מילתא טבא מילתא דשוייא. וילא המן שמח וטוב לב וגם למחר קרוא לה עם המלך וכראות המן את מרדכי ולא קם ולא זע ממנו לבש קלף בערה כאש חמתו ויתאפק המן ויבא אל ביתו לווה ככרוכיא. וכל זה איננו שיה לי בכל עת אשר אני רואה את מרדכי ולא ידענא מי כדחה מפני מי.

מי ראה כאלה שס"ה יועלין היו לו וורש אשתו עדיפא מכולהו יעלוהו עשה זאת עץ גבוה חמשים לתלות את מרדכי עליו במקום שהגשמה תלויה. וזא עם המלך שמח וטוב לב משתה תמיד את אשר עדין לא היה וייטב בעיניו הדבר ויעש העץ לו הכין קל נחית מן שמיא, בלילה ההוא גרדה שנת המלך ויאמר להביא את ספר הזכרונות כתב דוכרייא. ויהיו נקראים לפני המלך אשר הגיד מרדכי על בגתגא ותרש אשר בקשו לשלוח יד במלך בסם המות כמכת חלל דמיא. ויאמר המלך מה נעשה יקר למרדכי על זה ויאמרו לא נעשה עמו דבר עדין תלויה. והמן בא בקדרותא דלפרא לאמר למלך לתלות את מרדכי ויאמר המלך מי בחזר ויבא המן ענה מלכה אימא לי מה לעשות לאיש אשר המלך חפץ ביקרו וגמולו יסלם לו תשלומי מעלייא. אמר גבל בלבו למי יחפון המלך לעשות יקר יותר ממני ספו ליה מעליא, ויאמר יביאו לבוש מלכות וסוס אשר רכב בו המלך וכתר מלכות בראשו וגדול משרי המלך הפרתמים עבד לרוך לפניו כרוזא קרי בחיל כוחן הודיה ככה יעשה גאיש אשר המלך חפץ ביקרו נגיד

נגיד לאומי .

מי שמע כזאת ושומע לעלה נכנסו דבריו באוזני המלך ויאמר לו כן משפטך אהה חרלה מהר קח ועשה כן למרדכי היאודי הלך וקראתה דין גלי רזיא. אשר המלך חפץ ביקרו והיה אדירו יבני ליה מן שמיא. ענה. ואמר מארי מלכא איש כזה די לו במתנה אחת כפלים לחושיה קח נא את ברכתי מרוב הונים לא תן לו השיבו זה וזה יהיה לו האי בר טביא. טוב אמר בי אדוני שלח נא ביד תשלח קסה עלי הדבר יליבא בארעא וגיוורא בשמי שמיא, נתון נתון לו מדינה אחת ומתנה טובה מבי גטיא, אמר לו אל תפל דבר ליהוי כדן וכדן ויעש כן אזיל ועיניו מטיפין כדי יזלו מים מפיו לפידים יהלכו בקול מר ולב חמרמר אין הקב"ה בא בטורנייא. עלו בו עלב"ס בושח ופגס הלך ילך ונכה כעבדא קמי מאריה והעיר שושן עיר הומיה. שמעת בכו קמת בזיהרא שקלתיה לעליא מלייא קיא לואה אשתפוך חמימי ארישיה ודיקניה פניו ידיו וישא עיניו וירא אף היא בראותה כפלה מהגג ומיתא. והמן נדחק אל ביתו אבל וחפוי ראש וערפל חחולתו כיסתה כלימה פניו דוא'ג האדומי .

מי ישים אלם גני אפרקדן אשתקיל מלוליה ממאי דמטייא ליה ויאמרו לו חכמי אס מזרע היאודים מרדכי נפול תפול לפניו הקול קול יעקב נלחו עליא. וסריסי המלך הבדילוהו ללכה גם ביום השני אל משתה אסתה להשקותו כוס התרעלה ולבטרו כאשר יבער הגלל עד תומו ולא יוסיף להקימו ליטרקיה חוייא. ויאמר המלך לאסתה גם ביום השני מה שאלתך ותעש אז נתעוררה לפניו בצביה. אס נא מלאתי חן נתת לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי וכפשו לו ח'יה. ואילו לעבדים זלשפחות נמכרנו החרשתי כי זו דרך האב כי ימכור איש את בתו לאמה אמה העבריה. ויאמר לה מי הוא זה ואיזהו אשר מלאו לבו לעשות כן לאומה בחורה סולת נקיה ותאמר איש לר ואויב המן הרע הזה והמן נבעת כי ראה כי כלתה אליו הרעה חשך משחור תוארו ניכר שפחמי .

מי פקד עליו יגלו שמים עונו בא אליאו זל"ט בדמות סרים ויאמר גם הנה העץ אשר עשה וראשו מגיע השמימה כלפי שמיא. לתלות עליו את מרדכי אשר דבר טוב על המלך ויבז לו חכמה המסכן בזוייה. עומד צבית המן והגו גלז ויאמר המלך תלוהו עליו ויתלו את המן ואת עשרת בניו בניו משחיתים בחדא זקיפה ואבי אבות הטומאה. לעילא מכל זקיף כחויא. וישבות המן ממחורת הפסח הוא וכל זרעו זרע מריעים ספו תמו בשאלו תחתיה. ובטיל גזירתא כי המן בן המדתא ליהוי ההוא גברא בשמתא. לורר כל היאודים חשב מחשבות ונהפוך הוא אשר ישלטו היאודים בשונאיהם זרע עמלק דרמי לחוייא. ליאודים היטה אורה זו תורה ושון ויקר וגדולה מטי עד לית שמיא נמשלו הם לכוכבים במסילותם וזכות אבותם ינשאו לאומתם לא עזב ולא יעזוב את חסידיו ויברכם ביום ההוא ברוך עמי .

מי אל גדול כה' המעדיף טובו עלינו דחס רחמנא עלן ממות לקיים ומעשה נסים והימים האלה נזכרים ונעשים אתקש זכירה לעשיה והודות לה' על הנסים הכל חייבים במקרא מגילה קריאתה זו היללה כמאן דאמר הללו יה . ועשה אותו יום משתה ושמחה ומשלוח מנות ומחנות לאביונים לשמח לב נדכאים יאכלו עניים כל הנשמה תהלל יה ויוסף ישראל תוספת דאורייתא נפק אורייתא ליקרא דאורייתא יומא כהאידנא קבעוהו חובה כגוס כולי עלמא ואחו לבי כנישתא

קדמא

עמרת

שלמה

קדמא שכינתא ואתיא, ולכבוד השכינה דורשין ומוסיפין במילי דאורייתא איש לפי שכלו תורת ה' תמימה כאשר יורוהו מן השמים ואני עני אשר הזמין ה' לפי קט שכלי ואני בתומי .

מי אנכי רש ואיש תככים איש זעירי ומה מני יהלוך לדבר דבר בקהל קדושים יפה שתיקה נאלמתי דומיה זאת אשיב ידענא בנפשאי מיעוט ערכי עלי שאין בו ממש מהבנ ימעט לאו בר זכיה. אכן ההכרח לא ישובח לא יגונה חובתי ואעשנה ויקם שלמה לפני ה' והבל הביא גם הוא מאשר חנני ה' אם אפשר ויוכשר בעיני דמור כל הק"ק הזה מחנה שכינה עם ה' ישראל קדושים ארזלים וחרשישים הגדולים עם הקטנים זרע בירך ה' זרעא מעליא. ומקודם כעין החשמל נכבדי יחידי ושועי הקהל הגבירים הרמים מבחר עלומים יקרים משנינים הם יחידי סגולה עם בחר לו לנחלה אחת ה' תשמרם שמירה מעליא. ישבו בנוה שלום ובמשכנות מצטחים ששים ושמחים כריח נחומים כי שם לזה ה' את הברכה תמיד העשויה. ואת לרבות רבן קדישי דקיימי הכא החכמים השלמים כוללי תהלת ישראל רבני אלפין הרבנים המובהקים דנהירין להו שבילי דשמיה. ה' לצאות יגן עליהם יושבים לגלח ויגבהו ויריק לנו ולהם את קוצו שפע רב מתעלת בריעה העליונה דמתמן נסבין חברייה. כן יאמר ה' בואו אחי לכו לחמו בלחמי.

זאת ההללה העתקתי אותה מכתבי עמ"ר ול"ת מו"ר הרב הגדול אלקפתא וריש גלותא חד בדרתא יעקב בחר לו י"ך המוסר נפשו על קדוש שמו הגדול שם י"ך שמו נודע בד' פינות העולם מרעיש הארץ והליל עמו ישראל מדם חלל ושביה. כבוד מר חמי הרב ח"ר יעקב ענתבי זוק"ל ר אב"ד דק"ק דמשק יע"א. והיתה מ"כ בעיה"ק ירושלים תוצב"א זכותו יגן עלינו אכ"כ"ר .

מי כה' אלקינו ואבוא לפניו במקומו אלה זעירי קי"ש קי"ש קריא. נא שון בקשה נשדר לן מר הכהן המשיח ואסף נדחי ישראל כל כנסיה. יתי ונחמניה והכרית כל זרעיה דעמלק מזרע וטמא מיני מיני אבות עם בניו ללם בני מתיא. וגשמע קול מבשר איש בשורה הוא הנביא אליה. מבשר ואומר ק'מו לאו לארעא עבתא היא ירושלים הבנויה. קרתא קדישא הארץ השמינה ופ"ם נקריב לפניך תמידין כסדרן בשרא עם תרבייא ועלו מושיעים בהר ליון ומלכם בראשם הוא אלקינו ומשה רעיא. והיה ה' למלך על כל הארץ ויהא שמייה רבא מבדך לעלם לעלמי עלמיה. לעד כיר"א .